

Septuagesima – Guldstjärnor och hjärtan 2014 02 16

4Herre, lär mig dina vägar,
visa mig dina stigar.

5Led mig i din sanning, lär mig,
du som är min Gud, min räddare,
ständigt hoppas jag på dig.

6Herre, kom ihåg din barmhärtighet,
den godhet du alltid har visat.

7Glöm min ungdoms synder, allt jag brutit,
tänk på mig i din trofasthet,
Herre, du som är god.

8Herren är pålitlig och god,
därför visar han syndarna vägen.

9Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg.

10Allt vad Herren gör är nåd och trofasthet
mot dem som håller hans förbund och hans bud.

11Herre, min synd är stor,
förlåt den, ditt namn till ära.

12Var och en som fruktar Herren
får veta vilken väg han skall välja.

13Själva får han leva i ro,
och hans barn skall ta landet i arv.

14De som fruktar Herren blir hans förtrogna,
hans förbund skall ge dem insikt. (Ps 25:4-11)

7Men allt sådant som var en vinst för mig har jag för Kristi skull kommit att räkna som en ren förlust. 8Ja, jag räknar faktiskt allt som en förlust jämfört med det som är långt mera värt, kunskapen om min herre Kristus Jesus. För hans skull har allt det andra förlorat sitt värde för mig. Jag kastar det på sophögen för att vinna Kristus 9och få leva i honom, inte med den rättfärdighet som lagen ger utan med den som kommer av tro på Kristus, den rättfärdighet som Gud ger åt dem som tror. 10Jag vill lära känna Kristus och kraften från hans uppståndelse och dela hans lidanden, genom att bli lik honom i en död som hans – 11kanske jag då kan nå fram till uppståndelsen från de döda.

12Tro inte att jag redan har nått detta eller redan har blivit fullkomlig. Men jag gör allt för att gripa det, när nu Kristus Jesus har fått mig i sitt grepp. 13Bröder, jag menar inte att jag har det i min hand, men ett är säkert: jag glömmer det som ligger bakom mig och sträcker mig mot det som ligger framför mig 14och löper mot målet för att vinna det pris där uppe som Gud har kallat oss till genom Kristus Jesus. (Fil 3:7-14)

Då sade Petrus: ”Vi har ju lämnat allt och följt dig. Hur blir det då för oss?” 28Jesus svarade: ”Sannerligen, vid världens återfödelse, när Människosonen sätter sig på härlighetens tron, skall också ni som har följt mig sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar. 29Var och en som för mitt namns skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller barn eller åkrar skall få hundrafalt igen och ärva evigt liv. 30Många som är sist skall bli först, och många som är först skall bli sist.

(Matt 19:27-30)

Hur kändes det att höra episteltexten idag? Kommer du ihåg vad den handlade om? Jag tänkte på att det var väldigt mycket allt eller inget, vinst eller förlust. Det passar ju bra så här i OS-tider. :-)

Idag är Paulus på ett av sina allra mest radikala humör. Det han skriver är i själva verket ganska svartvitt – inget har visst något värde för honom, utom en sak. Paulus skriver om **allt sådant som var en vinst för mig** och att han **räknar faktiskt allt som en ren förlust. För hans skull har allt det andra förlorat sitt värde för mig**, skriver han, allt utom Kristus.

Det kan ju låta ganska hårt... jag antar att vi känner att det finns många saker som är värdefulla i våra liv. Min make eller maka, mina barn, min hälsa, mitt arbete eller andra sådana saker? Får inte en kristen tycka att det är viktigt? Jo, visst. Det är god kristen teologi att man ska hålla dessa saker högt som goda gåvor från Gud. Vi ser ett exempel på det i dagens gammaltestamentliga text från Salomos vishet, som vi inte läste. Där står det om Gud: **Du älskar allt som finns till och avskyr ingenting av det du skapat, ty du skulle aldrig ha gett gestalt åt något du hatade.** (Vis 11:24) Ett annat exempel finner vi i Psaltarens 127:e psalm: **Barn är en gåva från Herren.** Så det är kanske inte de sakerna som Paulus menar saknar värde..

Vad är det då för saker som har förlorat sitt värde för Paulus? Det stod en liten lista alldeles före vår episteltext i Filipperebrevet började.

Omskärelsen, det israelitiska ursprunget, att han var en laglörd farisé, att han var så hängiven att han hade förföljt kyrkan och att han var fläckfri med lagens mått. (Fil 3:5-6) Paulus var en riktig super- jude. ☺ Om någon skulle ha rätt att få en stor guld-davidsstjärna av Gud så var det han.

Tänk att ha en sådan meritlista inför Gud. Kunna komma till Gud och säga tjaba Gud, jag är döpt, kommer från en kristen familj, jag kan Bibeln utantill och är så hängiven att jag har varit missionär i borte Sibirien och jag syndar aldrig. Vill du ge mig en guldstjärna nu?

Vad säger Paulus?

Det som han förut hade varit så viktigt för honom, de yttre tillhörigheterna – det som syntes inför andra, de sakerna var inte så viktiga längre. För nu hade något hänt. Vad var det? Nu hade han lärt känna Kristus. Han hade fått gemenskap med Kristus. Då var ingen meriterna värdefulla längre. Vet ni varför? För de var bara kunskap *om* Gud inte levande relation *med* Honom. Och det är en väldig skillnad. Jag vet inte om du har upplevt det? Annars kan det vara en sak att be till Gud för: att mer få lära känna Honom, att få smaka och se att Gud är god, mot dig.

Och angående att lära känna Gud tycker jag att det är fantastiskt i Hosea bok där Gud berättar om sin kärlek till sin brud, till dig och mig som är kyrkan: Jag ska **locka ut henne i öknen och söka vinna hennes hjärta. 19 Jag skall äkta dig för evigt, jag skall äkta dig i rättfärdighet och rätt, i kärlek och förbarmande. 20 Jag skall äkta dig i trofasthet, och du skall lära känna Herren. (Hos 2:14, 19-20)** För så är Herren vår Gud, det är en bild av hur Han älskar oss. Och den här kärleken från Gud konkurrerar inte med våra äktenskap här på jorden. I själva verket kompletterar de varandra. Våra jordiska äktenskap är, när de är som bäst, små avglanser och ekon av den relation som Gud vill ha tillsammans med oss; i närhet, förtrolighet och ömhet. Det är sådana saker som jag kan förundras över. Jag vet inte hur det är för dig.

För Paulus är inget är lika värdefullt som att ha gemenskap med Kristus. Och egentligen är det inte så konstigt att Paulus är så svartvit i detta. Han liksom brinner av kärlek till Gud och ser inget annat – han är liksom förälskad... inget annat har samma lyskraft längre, utom den älskade. Att kärleken kan funka så vet säkert många av oss. ;-)

Betyder det här att en kristen behöver tänka och känna så som Paulus? Ska jag försöka pressa fram den kärleken som Paulus hade för att duga som kristen? Nej och det blir problem när vi försöker det, när vi försöker duga inför Gud, istället för att vara sanna.

En viktig sak att notera att det här är en biografisk text. Paulus skriver inte i lagform: ”du ska”. Utan han skriver utifrån sig själv, i jagform: **”allt sådant som var en vinst för mig”** och **”jag räknar faktiskt allt som en ren förlust”** och vidare **”För hans skull har allt det andra förlorat sitt värde för mig”**.

Att Paulus skriver såhär innebär att också du och jag får vara ärliga i vad Kristus betyder för oss. Precis som Paulus var. Om vi redan nu räknar allt annat än Kristus som mindre viktigt eller om vi har en bit kvar till det. Vi får växa i att lära känna Gud i vår egen takt. Men om vi fortsätter arbeta med vår tro och tillit till Gud, låter Honom arbeta med oss och nå oss med sitt ljus, om vi lyssnar när han viskar sina kärleksord till oss, kommer vi troligen också själva så småningom att erfara att ingenting annat är lika värdefullt för oss som Kristus. Men vi måste inte tvinga oss själva att känna så NU om vi inte gör det.

Bättre vara ärliga inför Gud och varandra i hur det verkligen är. Vi är kallade att vara lärjungar på väg att lära känna vår Gud. Med hjärtan på väg att formas av Guds kärlek och Guds prioriteringar. Och åtminstone jag är inte färdig än. Och det var nog inte Paulus heller. Han skrev ju ”Jag vill lära känna Kristus och kraften från hans uppståndelse”. (Fil 3:10) Det är förmodligen inget som vi kommer att bli färdiga med, men det är något vi kan sträva mot och be för...

Hur kan jag då växa i att lära känna Kristus som den som är mer värdefull än allt annat? Kan vi lära oss något av den här texten.

För att lära känna Kristus och att ha gemenskap med Honom behöver vi inte ha några guldstjärnor i kristendomskunskap att komma med inför Honom. Det handlar inte om att kunna älska Kristus lika radikalt som Paulus. Men det handlar om att fortsätta försöka lära känna Honom oavsett vad jag finns i: när det känns lätt och Gud låter sitt ansikte lysa över mig vart jag än går och vad jag än gör – att då inte ta Honom för given eller utgå ifrån att jag känner Honom så väl att jag har Honom som i en liten ask: att ”så är Gud”. Men det handlar också om att fortsätta försöka lära känna Honom när jag inte ser ett skvatt av Honom. Och det är inte ens något hinder när jag själv inte förmår göra så mycket... för Gud är aktiv från sitt håll.

Vi som är här är på olika platser i våra liv och i våra liv med Gud. Fundera gärna på om det finns något särskilt där Gud låtit det hetta till för dig idag. Kanske är det något du kan ta med dig hem och fortsätta bearbeta eller be över? Att fortsätta lära känna Kristus och att ge Honom förtroendet att få lära känna dig. Att söka möta Honom i det. Inte för att få guldstjärnor utan för att kärleken ska få rum att växa. Hans kärlek till dig, i dig och genom dig.

Därför, som en påminnelse om Guds kärlek och vårt växande kärleksgensvar får du och jag ett sånt här litet hjärta. [Dela ut röda filthjärtan till var och en]

Att lära känna Kristus handlar ytterst om att låta sig älskas av Honom, med eller utan guldstjärnor att visa upp.

Därför, istället för att få en guldstjärna, får du och jag ett hjärta som en påminnelse om att Gud vill älska dig och mig. [Dela ut]

Finns det några skäl att tro att jag kommer att komma fram till slutsatsen att inget känns lika värdefullt som Kristus.

Jag vet inte hur det är för dig. Om du kan säga som Paulus, eller om du skulle önska att du kunde det...

Vi kan jämföra med vad vi har i våra livsbyggstenar, våra lådor här...

Vi kan ju börja med de som kanske ligger närmast hjärtat för många av oss: vår livskamrat... det kan ju vara fantastiskt att dela livet med en annan människa. Men även dessa relationer har sina begränsningar. Hur gärna vi än vill så kan vi inte känna varandra totalt. Det finns alltid ensamheter och besvikelser vi måste hantera... och sorgen när den ena dör. Men de begränsningarna har vi inte på samma sätt med Jesus Kristus. Han vill vara vår själs brudgum.

Vad rymmer byggstenen "Familj och vänner"? Kanske framför allt samhörighet och gemenskap. Att inte vara ensam. Att höra till ett sammanhang. Och det är ju jätteviktiga saker. Utan dem mår de flesta av oss säkert inte så bra. Men också detta sammanhang är ju begränsat.

"Arbete" då? Vad rymmer den byggstenen? Att ha meningsfull sysselsättning, att vara behövd. Det är ju mänskligt sätt viktiga saker. Att bidra till mänskligheten genom att utveckla bilmotorer, installera eluttag, undervisa barn eller servera gott kaffe som gör människor tacksamma till Gud.

"Hälsa" Död, uppståndelse.

Vad har jag i byggstenen "Framgång och rikedom"? Strävan efter att göra saker bra och att ha olika sorters resurser.

Vad rymmer byggstenen "Intressen"?

Vad rymmer byggstenen "Gud/Kristus"? Nackdel: lite osynlig ibland. Med i allt. Inte begränsad av tid och rum. En kärlek vi alltid kan vila i. Ger oss meningsfull

7Men allt sådant som var en vinst för mig har jag för Kristi skull kommit att räkna som en ren förlust. 8Ja, jag räknar faktiskt allt som en förlust jämfört med det som är långt mera värt, kunskapen om min herre Kristus Jesus. För hans skull har allt det andra förlorat sitt värde för mig. Jag kastar det på sophögen för att vinna Kristus 9och få leva i honom. (Fil 3:7-9a).

Kunskapen om Jesus Kristus som långt mera värd. Vad är det för en kunskap? Vad i den kunskapen är det som är så viktig? Leva i honom som uppstått från döden. Så får också jag uppstå.

(Vi som kommit till tro en bit in i livet eller haft någon sort omvändelse för oss kan det finnas en sorts före och efter Kristus också i vårt eget liv. Måste det finnas en motsättning mellan allt det jag räknade som dyrbart för mig innan jag

blev kristen och vad jag räknar som dyrbart nu? Nej, jag kan inte se att det måste vara det. Vi kan spara på det goda i livet vi levde innan vi blev kristen men det som inte är bra behöver vi arbeta med för att förändra.)

Ingångspsalm 283:1-3

Du evigt strålande morgonsol

Ära

Lovsången 21

Gradual 293

Psalm e pred 578

Slutpsalm 283:4-7

Här har vi några lådor med sådant som jag tror är grundläggande byggstenar i våra liv. Jag antar att du också har någon sorts sådan här samling av byggstenar i ditt liv? Det kanske inte ser ur precis såhär, men något åt det hållet.

”Livskamrat”, ”Familj och vänner”, ”Arbete”, ”Hälsa”, ”Framgång och rikedom”, ”Intressen”, ”Gud/Kristus”.